

TISKOVÁ ZPRÁVA
24. 10. 2024

GG & GAMPA OPENING VOL. 2

Slavnostní zahájení výstav pro veřejnost proběhne v sobotu 2. 11. 2024 v 17 hodin.

PŘEHLED ZAHAJOVANÝCH VÝSTAV

GAMPA / Automatické mlýny

Chyba není omyl

GOČÁROVA GALERIE / Automatické mlýny

Karel Malich: Já a ten, jehož potkávám

František Kyncl: Štětce, špejle, rašple

GG Zvenku: Eliška Perglerová: Ergot

GG Zevnitř: Jakub Nepraš: Ayahuasca

GOČÁROVA GALERIE / Dům U Jonáše, Pernštýnské náměstí

Rabbit Hole / Jana Bernartová: Vidím všude jen tekuté krystaly. Cítím fantomové vůně.

Fotografická soutěž Gočárovy galerie

PROGRAM VERNISÁŽE

15:00–17:00 GAMPA

otevřená výtvarná dílna pro děti a rodiče

15:00 GG / Dům U Jonáše

zahájení výstavy Fotografická soutěž Gočárovy

galerie a RABBIT HOLE / Jana Bernartová: Vidím všude jen tekuté krystaly.

Cítím fantomové vůně.

17:00 GAMPA / Amfiteátr

zahájení společné vernisáže Gočárovy galerie a GAMPY • otevření výstavy Chyba není omyl a výstav v Gočárově galerii

18:00 GG / AM

možnost setkání s kurátory a umělci ve výstavách • zvuková performance u instalace Elišky Perglerové: Ergot

19:00 GAMPA

komentovaná prohlídka výstavou Chyba není omyl

20:00 GAMPA / Amfiteátr

koncert Peter Kolářčík a kámoš

20:00–21:00 GAMPA / Amfiteátr

MAK performativní catering

GOČÁROVA GALERIE – VÝSTAVY

KAREL MALICH: JÁ A TEN, JEHOŽ POTKÁVÁM

Gočárova galerie v Automatických mlýnech

2. 11. 2024 – 9. 2. 2025

Kurátorky výstavy:

Eliška Jedličková, Aneta Kopecká, Eliška Lukešová

Architektonické řešení: Ondřej Čech a Monika Matějková (O+M studio)

Vystavující umělec:

Karel Malich (1924–2019)

Záštitu nad výstavou převzal pan Roman Línek, radní Pardubického kraje pro kulturu.

Výstava se koná ve spolupráci s Galerií Zdeněk Sklenář.

Výstava autora Karla Malicha *Já a ten, jehož potkávám* nabídne zájemcům o umění unikátní pohled na dílo významného holického rodáka, který by se v roce 2024 dožil 100 let. Dnes jej můžeme právem označit za jednoho z nejvýznamnějších tuzemských umělců druhé poloviny 20. století, který dosáhl i mezinárodního významu.

Expozice představuje zásadní díla z období po roce 1970, kdy Karel Malich začal intuitivně pracovat s formováním svých význačných drátěných plastik. Autor se soustředil na tvorbu, ve které by nejlépe vyjádřil obrovskou a neviditelnou energii, světlo, proudění vzduchu a vztahy, které přesahují naše běžné vidění. Vedle prostorových objektů jsou zde k vidění pastelové kresby, které prochází Malichovou životní tvorbou a sám autor je využíval k bezprostřednímu přenosu svých originálních představ a prožitků.

Po etapě velkoformátových pastelů z období 80. a raných 90. let, do kterých začaly prostupovat antropomorfní motivy a jednoznačná symbolika světla, se tvorba Karla Malicha připravovala na překvapivou proměnu. Po roce 2000 autor znovu objevuje půvab tvarové a formální redukce, podobně jako v 60. letech. S minimalizací výrazových prostředků opět atakoval hranice abstrakce a vytvářel množství pastelových kreseb ve vzpomínkách na linie rodného Holicka.

„Zajímavým okamžikem pro budoucí dílo Karla Malicha byl průlet bouří, který autor zažil, když opouštěl v roce 1970 Benátské bienále. Intenzivní moment jej inspiroval pro tvorbu odhmotněných, ve vzduchu plujících drátěných objektů. Karel Malich se začal soustředit na díla, ve kterých by nejlépe vyjádřil obrovskou a neviditelnou energii, světlo, proudění vzduchu a vztahy, které přesahují naše běžné vidění,“ připomíná pro Malichovu tvorbu zásadní životní moment kurátorka Eliška Jedličková.

*„Návštěvníci se můžou těšit na monumentální drátěné objekty, jako je například plastika *Já a ten, jehož potkávám* (1976–1980). Autor zde vizualizoval zážitek z minulosti a konfrontoval jej se svým současným viděním. Stěžejním námětem plastiky je pak postava neznámého poutníka, která se napojuje na Malichovo „já“ skrze časové, prostorové linie a energie naznačující hloubku prostoru a minulosti,“* upozorňuje na jedno ze zásadních děl Aneta Kopecká, spolukurátorka výstavy.

„Na tvorbě Karla Malicha je dále podmanivé, že zobrazuje náš okolní svět způsobem, jakým to před ním nikdo nedokázal. Autor si navíc vytvořil neobyčejné pouto se svým rodištěm, ke kterému se neustále vracel,“ zdůrazňuje blízký vztah k Pardubickému kraji Roman Línek, radní pro kulturu Pardubického kraje.

Karel Malich, Já a ten, jehož potkávám, 1981, pastel, sbírka Gočárovy galerie.

FRANTIŠEK KYNCL: ŠTĚTCE, ŠPEJLE, RAŠPLE

Gočárova galerie v Automatických mlýnech

2. 11. 2024 – 9. 2. 2025

Kurátoři výstavy:

Monika Immrová, Filip Jakš

Vystavující umělec:

František Kyncl (1934–2011)

Gočárova galerie otevírá unikátní výstavu o souvislosti zvuků a výtvarných děl Františka Kyncla. Ten je znám díky svým strukturálním obrazům, kresbám a plastikám ze špejlí, které vznikaly převážně po jeho emigraci do Německa v r. 1968. Jeho práce však zahrnuje i výtvarnou reakci na hudbu a jeho vlastní nahrávky, které zaznamenával na audiokazety od r. 1978. Na výstavě uslyšíme zvuky špejlí, štětců, zkoumání zvuků saxofonu i projíždějících aut po mostě v Düsseldorfu. Uvidíme velké pásové malby, které vznikaly na základě poslechu

těchto audiokazet. Pro tvorbu tzv. vizuálně *fonetických struktur* si vytvořil speciální otočné bubny. Této tvorbě se věnoval hlavně v 80. letech, tématem převodu zvuku do obrazu se však zabýval již od 60. let, jak ukáží některé další ukázky jeho práce.

„Řada sbírkových předmětů Gočárový galerie, zejména však umělecká pozůstalost autora nám umožňuje nastínit, jak jeho tvorbou prorůstají souvislosti vizuálního a auditivního vnímání,“ komentuje Filip Jakš, který je jedním z kurátorů výstavy.

Digitalizované nahrávky Františka Kyncla prezentované na výstavě budou rovněž vydány na LP v rámci projektu DISEGNO AUDITIVO Gočárový galerie v polovině prosince 2024.

Výstavu bylo možné připravit díky podpoře paní Elsi Kyncl. Deníky Františka Kyncla zapůjčil Heinrich Heine Institut, Düsseldorf. Andreas Brüning svolil použít nahrávky jeho hry na saxofon. Werner J. Hannappel umožnil požit své snímky z ateliéru Františka Kyncla.

Werner J. Hannappel, z ateliéru Františka Kyncla, 1980.

František Kyncl na snímku pracuje na *Vizuálně fonetické struktuře* (listopad 1980) zřejmě na základě poslechu autorovy audiokazety *Südbrücke* (Jižní most), Düsseldorf, 10. října 1980 17:00–18:40.

GG ZVENKU / GG ZE VNITŘ

Projekt **GG Zvenku / GG Zevnitř** proměňuje jedním dílem exteriér Automatických mlýnů v reakci na krátkodobé výstavy uvnitř budovy. Projekt přináší nové i starší umělecké realizace do veřejného prostoru a zdůrazňuje tak prožitky díla v kontextu daných témat i specifík místa. Vyhradme si čas a prostor na bližší setkání s uměním, které v nás může posunout významy pojmů „uvnitř“ a „vně“.

GG ZVENKU: ELIŠKA PERGLEROVÁ: ERGOT

Gočárová galerie v Automatických mlýnech

2. 11. 2024 – 13. 4. 2025

Kurátor výstavy:

Filip Jakš

Vystavující umělkyně:

Eliška Perglerová

Výroba díla: Nikola Klinger

Architektura: Jiří Polák

Transport a ukotvení: Leoš Valehrach

Nové devítimetrové dílo **Elišky Perglerové** se váže ke stému výročí narození Karla Malicha, stejně jako výše zmiňovaná výstava *Karel Malich: Já a ten, jehož potkávám*. Dílo bude instalováno před průčelím Automatických mlýnů, ve veřejném prostoru přístupném všem, a to dnem i nocí.

Dílo má tvar pšeničného klasu s infekcí námelu (latinsky *ergot*), která vychází z typických Malichových mračen, která autor vytvářel od poloviny 60. let. Také barva plechové píšťaly odpovídá Malichově paletě té doby. Do sochy bude možné vstoupit a poslouchat hukot podzimního větru a další zvuky "námelové infekce" (tedy fialové píšťaly).

Eliška Perglerová absolvovala na AVU Ateliér monumentální tvorby u Jiřího Příhody, má za sebou mnohé výstavní práce a zahraniční rezidence. „*Autorka svými nadrozměrnými objekty zpravidla reaguje na specifická prostředí, v nichž se ocitají. Do svých děl pak často umísťuje samotného diváka i hapticky i akusticky proměňuje jeho prožitek,*“ popisuje její přístup kurátor Filip Jakš.

Model díla Ergot (ateliér autorky, foto Nikola Tláskalová).

GG ZEVNITŘ: JAKUB NEPRAŠ: AYAHUASCA

Gočárova galerie v Automatických mlýnech

2. 11. 2024 – 13. 4. 2025

Kurátor výstavy:

Filip Jakš

Vystavující umělec:

Jakub Nepraš

Páté podlaží Gočárovy galerie v Automatických mlýnech bude zdobit tato známá Neprašova video-koláž. Dílo je složeno z nepatrných záběrů lidské činnosti, které dohromady skládají velkou organickou mozaiku. Dívá se na naši civilizaci mikroskopicky, podobně jako se zkoumají buněčné struktury. Zvuk hemžení s rozpoznatelnými aktivitami rovněž utváří atmosféru funkčního systému, který těká jako jednotný živoucí koloběh.

Autor tak komentuje odtržení člověka od přírody a tendence k vytvoření globálního ekonomicko-technického super-organismu, v němž se jedinec zdánlivě ztrácí. Neprašova reakce na vznik umělé nové přírody usiluje jeho slovy „o znovunalezení původního a čistšího způsobu života a současné společnosti a technologiím navrací přírodní podoby.“

Tato projekce byla mnohokrát vystavována v Čechách i v zahraničí a Gočárovu galerii těší, že je od roku 2019 součástí jejích sbírek.

Fotografie detailu z videa Ayahuasca ze sbírky Gočárovy galerie.

GOČÁROVA GALERIE / DŮM U JONÁŠE

RABBIT HOLE / JANA BERNARTOVÁ: VIDÍM VŠUDE JEN TEKUTÉ KRYSTALY. CÍTÍM FANTOMOVÉ VŮŇ.

Dům U Jonáše, Pernštýnské náměstí

2. 11. 2024 – 25. 5. 2025

Kurátorka výstavy:

Petra Filipová

Vystavující umělec:

Jana Bernartová

Jana Bernartová připravila pro výstavní projekt Rabbit Hole imerzivní site-specific instalaci *Vidím všude jen tekuté krystaly. Cítím fantomové vůně.*

„Autorka ve své tvorbě dlouhodobě zkoumá téma barvy, její zhmotnění v digitálním a analogovém médiu a vliv, který tato dvojí projekce má na vnímání a prožitek. Této problematice bude věnována i její nová instalace, a to zejména s ohledem na interakci smyslových vjemů a možnosti jejich mentálního otisku v paměti diváka“, zdůrazňuje kurátorka výstavy Petra Filipová.

Jana Bernartová, Vidím všude jen tekuté krystaly. Cítím fantomové vůně.

FOTOGRAFICKÁ SOUTĚŽ GOČÁROVY GALERIE

Dům U Jonáše, Pernštýnské náměstí

Kurátor a organizátor výstavy: Michal Kudláček

Od konce června do října 2024 mohli návštěvníci Gočárovy galerie shlédnout v Domě U Jonáše výstavu *Jiří Toman: Snění s otevřenýma očima*. Nová expozice Tomanových fotografií ze sbírek Gočárovy galerie bude na začátku listopadu doplněna o snímky výherců fotografické soutěže. Výročí sto let od narození pardubického rodáka slavíme výstavou, která představuje autorovy fotografie každodenních Pardubic. Právě Tomanovy inspirativní snímky daly impuls k vyhlášení fotografické soutěže. Ta byla určena amatérským fotografům a poloprofesionálům všech věkových skupin.

Koncept soutěže představuje galerijní fotograf Michal Kudláček: „*Celý nápad vznikl proto, abychom zjistili, jaký je zájem o fotografii obecně. Galerie na krajské úrovni by měla dbát o nějakou vyváženost i na poli fotografickém, jelikož svět je zaplaven ryze informačními fotografiemi ze sociálních sítí. O toto médium je třeba pečovat, a tak jsme vyzvali krajské školy a nejširší veřejnost, aby se do projektu zapojily.*“

Otevřeno v GG út, čt–ne 10–18 h, st 12–20

www.gocarovagalerie.cz

Pro další informace k výstavám v Gočárově galerii kontaktujte:

Cecílie Kutálková

kutalkova@gocarovagalerie.cz

www.gocarovagalerie.cz

Poznámka pro editory:

Gočárova galerie je sbírkotvorná kulturní instituce zřízená Pardubickým krajem. V rámci Pardubického kraje i v kontextu celé České republiky patří se svou sedmdesátiletou tradicí (do 31. prosince 2022 Východočeská galerie v Pardubicích) k předním galeriím. Gočárova galerie se primárně zaměřuje na prezentaci svých rozsáhlých uměleckých sbírek mapujících české výtvarné umění od konce 19. století po současnost a umělecké tvorby současných výtvarných umělců.

GAMPA – GALERIE MĚSTA PARDUBIC

Automatické mlýny 1962, Pardubice | www.gampa.cz

CHYBA NENÍ OMYL

2. 11. 2024 – 2. 3. 2025

Kurátorstvo: Vojtěch Novák, Šárka Zahálková, Dorota Václavíková

Vystavující: Lucie Fričová, Heřman Hůrka, Kateřina Konvalinová & Jiří Žák, Elena Pecenová, Šimon Rychlík & kolektivy Domácí umění, Artyčok. TV, TV Páteř, TUKE. TV

Architektonické řešení: Anna Chrtková, MAK! (Kateřina Vídenová, Adam Wlazel)

Participující: A to je zakázáno (Tomáš Janyпка, Jazmína Piktorová, Markéta Stránská), D'epog, Dominik Bárt & Filip Klega & Anna Sedlmajerová (literární rezidence), Judith Navrátil (HU/USA), Time's Up (AT) & další

Spolupracovnice a spolupracovníci: Nikola Březinová, Anežka Koukolová, Lucie Oplíštilová, Ondřej Uherek, Jakub Štrba, Dominik Jílek, Josef Čevora – Mixage a další

Na podzim roku 2023 se GAMPY přestěhovala do svého nového sídla v areálu pardubických Automatických mlýnů. Svým přesunem získala nové, rozsáhlejší výstavní prostory a další potřebné zázemí (sklad, dílnu, rezidenční ateliéry, malou kancelář), které její dřívější působiště v bývalé barokní sýpce na Příhrádku neposkytovalo. Stejně jako předchozí působiště, tak i nově zbudované prostory jsou však pro fungování galerie současného umění v mnohém limitující. Nízké klenby nahradily stěny z cihlového zdiva a v čerstvě dokončené stavbě se den co den objevují nové chyby a nedodělky. Náš celoroční program 2024 jsme proto v novém působišti zastřešili tématem chyby.

Skrze celoroční program jsme se zamýšleli nad tím, jaký je rozdíl mezi chybou a omylem. Ptali se na to, kdo určuje, co je chybné a co nikoli. A ačkoliv naše uvažování v tomto kontextu v mnohém otevřela potřeba kritického se vymezení vůči samotné architektuře, kterou nyní obýváme, zamýšlíme se nad chybováním v širším kontextu především jako nad přirozenou součástí lidského i nelidského světa. Chybování zejména v procesu tvorby je žádoucím principem, který nám umožňuje posouvat se dále nebo nás alespoň donutí přehodnotit momentální stav.

Rok a dva měsíce od přesunu GAMPY do nového působiště završujeme výstavou Chyba není omyl, která je i pomyslným vyvrcholením celoročního programu. Kdo zažil stěhování, dokáže si představit, jaké to bylo. Ne nadarmo se říká: lepší vyhořet než se stěhovat. Teď jsme doma tady a tohle je naše čtvrtá výstava na tomto místě. Pořád ještě se zabydlujeme, testujeme prostorové možnosti, experimentujeme, sžíváme se. Pokoušíme učinit prostory galerie přístupnější a obyvatelnější. Je to dost podobné tomu, když se z místa na místo přestěhuje kdokoliv z vás. Na začátku je často představa nebo návrh, co a jak bude, pak přijde realita každodenního žití a věci se začínají měnit, posouvat, transformovat. Žitá zkušenost je jedinečná. Na papíře či v počítači ji nevytvoříš.

Formy a role umění či uměleckých institucí ve společnosti se proměňují společně s okolním světem. Nelze fungovat odděleně. Tedy i naše galerie hledá cestu, jak zprostředkovat současnost, současné umění skrze pomocné nástroje, kterými ji můžeme zkoumat. Jako instituce k sobě přistupujeme se zdravou kritikou a bereme jako fakt, že mnoho návštěvníků k nám přichází omylem. Chápeme to jako příležitost pro další otevírání se směrem ven i dovnitř. Nechceme vytvářet další bariéry. Chceme být srozumitelní a otevření pro všechny skupiny, především ty, jejichž hlas není tolik slyšet.

Celoroční téma završujeme výstavou, která nepojednává pouze o chybování, ale především o momentu jeho překročení. Prostor galerie veřejnosti otevíráme nikoli jako uzavřenou materii vyhrazenou striktně současným umělcům a umělkyním, ale jako prostor pro zážitky a setkávání. Prostřednictvím výstavy se obracíme k Pardubicím, obyvatelům a komunitám, které toto město

obývají. V prostoru galerie utváříme prostředí na pomezí instalace, scénografie a žité skutečnosti. Díla všech oslovených umělců, umělkyní i kolektivů vytváří v architektuře výstavy spojitý organismus – vstupují jeden do druhého, prolínají se a vzájemně utváří. Výstava se v průběhu času proměňuje – nikoli pouze přičiněním umělců a umělkyní, ale také zapojením veřejnosti.

Starou pohovku je třeba záplatovat, nebo naopak díry v ní ještě prohloubit a vytvořit tak prostor pro něco nového. Chyba není omyl. Nezávislá romská televize TUKE.TV vytváří alternativní televizní obsah. Konečně je na co koukat! V GAMPĚ se vaří, diskutuje - žije. Je to jako byste byli u někoho na návštěvě. Vybavení domácnosti doplňuje charakter obyvatele. Dlouhé podzimní večery je možné si zkrátit při práci na kolektivní tapiserii. A zatímco čekáte v galerijní pizzerii, dva básníci a jedna básnířka vám svými verši zpříjemňují posezení. Hranice mezi tím, kde umění začíná a kde končí, necháváme cíleně propustné a otevřené interpretacím. Jsou chodba, byt, kuchyně či pizzerie uměleckým dílem, scénografií nebo užitným prostorem? Jak se změní naše vnímání věcí a jejich stavů, když se z pozice diváka dostaneme do role uživatele či uživatelky?

Jsme GAMPÁ, galerie současného umění. Možná jste sem přišli omylem. To je v pořádku. Čekali*y jsme na vás. Nebojte se. Víte vás a zveme k sobě domů, do galerie.

**VÍCE INFORMACÍ K DOPROVODNÉMU PROGRAMU K VÝSTAVÁM
NALEZNETE NA WEBU – www.gocarovagalerie.cz a www.gampa.cz.**